

Stadsbygd Idrettslag

1912 - 1962

Jubileumsberetning

Trykt hos A. Holbæk Eriksen & Co. A.s

Trondheim 1962

✱ STADSBYGD IDRETTSLAG 1912-1962 ✱

Dette er historien om Stadsbygd Idrettslag gjennom 50 år, og om idretten i Stadsbygd, slik den ble drevet i årene 1912—1962.

Det gleder oss at oppslutningen om Stadsbygd Idrettslag i jubileumsåret er stor og lovende.

Lykkelig den som finner sin idrett.

Stadsbygd i november 1962.

Olav Kirkemyr, Bjarne Askim. Johan Vemundstad.
formann.

Jakob Foss. Arnold Øvergård.

Redaktør for jubileumsmeldinga:

Petter Foss.

I den vesle bygda Morgedal i Telemark leikte karene på ski i det kuperte terrenget. Her fant skisportens ledere den skiform og den løpeteknikk som de bygde videre på. I Morgedal ble det en mote å stå fint i hoppet. I andre bygder trakk karene opp skiene i hoppet, men morgedølene sto rake.

I 1861 ble Centralforeningen for Udbredelse af Legemsøvelser stifta i Oslo. Denne forening hilste telemarkingene velkommen som læremestre. I 1883 ble Foreningen til Ski-Idrættens Fremme stifta. Da hadde skisporten funnet den form vi alle kjenner i dag, med langrenn, hopprenn og kombinert renn. Helt til vår tid har det kombinerte rennet blitt ansett som den gjeveste øvelsen, og Kongens pokal blir alltid satt opp i denne.

Programmet ble også etterhvert mere spesialisert, og den gamle morgedalsøvelsen slalåm ble tatt opp. I 1908 ble Norges Skiforbund stifta.

Her i bygda var det arrangert konkurranse i langrenn lenge før skilaget ble stifta. Vi har hørt at omkring 1880 var det staværinger som hadde vunnet premie i langrenn. I Markabygda var det langrenn i 1906 på Langmo. Der ble Ludvik Bjørnerås første mann foran Severin Vårly, som da var reknet som favoritt i Markabygda. I dette rennet deltok også Ola Finserås, Henrik Bellingsli, Johan Finserås og Gotlib Tørstad. Trygve Børsting var enda ikke konfirmert, men deltok og fikk den oppsatte ekstrapremie for yngste deltaker.

Den moderne skihoppingen kom hit til bygda fra sørsia av fjorden. Før den tid var det vanlig å bygge hoppet ned i overgangen av bakken, og så ta god fart og hoppe bortetter flata. Men det var også en alminnelig sport å renne utover snøfonner og berghamrer. Det var Ludvik Bjørnerås, som arbeidet inne på Ranheim, som først fikk kjennskap til skihopping i bakker etter datidens krav. Han hadde med seg kunsten ut i Åsbygda, og her tok ungdommen først til å hoppe etter den nye metoden.

Ludvik Bjørnerås var sjøl en fremragende skiløper, og hans gode resultater på den andre sia av fjorden, skapte interesse for skisporten blant hans kamerater. Denne interessen var det som var drivfjæra til at det for 50 år sia ble stifta et skilag i bygda.

I forhandlingsprotokollen for ungdomslagets skilag Kolbøtta er det referert slik på første side:

Ved ungdomsmøtet den 11/2 1912 ble undertegnede enige om å danne et skilag. Man ble enige om å velge formann og styre straks. Utarbeidelse av statutter utsettes til et senere møte etter berammelse av styret. Styret får imidlertid til oppgave å utarbeide forslag til sådanne.

Neste søndag bestemmes sammenkomst ved Scheistrø til undersøkelse av bakkeforholdene, samt forsøksvis renn. Etterpå om kvelden samles laget til vedtagelse av lover og for å fastsette program for arbeidet. Man gikk derpå over til valg.

Til formann valgtes Knut Hårsaker, og til styre Per Fossbakk, Ola Finserås og Trygve Børsting. — Underskrifter: Trygve Børsting, Maurits Askim, Johannes Bliksås, Marius Fossbakk, Johan Overskott, Ola B. Schei, Johan Bliksås-sand, Karl Solemsaune, Jon Bliksås, Arnt Gafseth, Paul Lein, Knut Hårsaker og Per Fossbakk.

Det var Per Fossbakk og Ola Finserås m. fl. som etter nyttår 1912 henvendte seg til ungdomslaget om tilslutning til å stifte et skilag, og ungdomslagets formann, som dengang var Knut Hårsaker, ga saken sin beste støtte. På det ovafor refererte møte ble skilaget Kolbøtta stifta. Samme uken kom det opp en plakat på veggen i Handelssamlaget om at skilaget akta å holde lagets første hopprenn i Martabakken. Det skulle også bli langrenn, og om det skulle vise seg at noen gjorde seg fortjent til premier, ville disse bli utdelt i stua hos Jakob Ermland.

I protokollen står det videre referert:

Søndag den 18. februar var det hopprenn ved Scheistrø. Først

*Knut Hårsaker,
lagets første formann.*

var å kalle dårlig. Det var flere som gjorde gode hopp på 14—15—16 meters lengde. Etterpå om kvelden holdt laget medlemmer møte hos baker Aksel Foss på Asphaug for å vedta laget lover, samt valgte Trygve Børsting til kasserer.

Så opprant den dagen at bygdens ungdommer for første gang møttes for å hoppe om premier på ski. Det var en søndag med sol i bakkehellene, og Råfossen holdt på å våkne til sitt vanlige vårbulder. Den gang var det ingen radio så man fikk høre værmeldinger. Det måtte derfor være først etter å ha rådspurt seg hos bygdens folke-meteorologer Benjamin Scheistrø og Isak Bure at styret for skilaget hadde bestemt seg for denne godværs søndag med solskinn.

Det var omtrent 400 tilskuere møtt opp Mannfolkene møtte i solide vadmelsjakker og kvinnfolka i tjuke handstrikka ullstrømper. En del av tilskuerne hadde også vidjebindinger på skiene, ellers var det spanskrør-bindinger som var mest brukt. Smurningen var tjære og parafinvoks. Styret hadde sørget for å få det hele avvikla så vellykket som mulig. Hornmusikken hadde tatt plass nede på flata og bidro med sine fedrelandsmelodier til å gi rennet et preg av stemningsfullhet. Oppe i en snøskavl ved snøhoppet hadde tre av den tids mest benyttede offentlige menn, formannskapsmedlemmene Benjamin Schei, Ole Schei og militærets representant sersjant Johs. Børsting tatt plass for å gi sin saklige bedømmelse. Folk hadde den gang ikke så store krav til hopplengder, bare noen få meter var tilstrekkelig til å imponere.

I resultatboken for skilaget Kolbøtta er dette rennet referert slik:

Kl. I:	1. Maurits Askim	15 m, 15,5 m, 14,5 m 16,5 m fall
	2. Ola O. Skråstad	13 m, 13 m, 10 m, 15,5 m
	3. Paul Lein	13 m, 13 m, 10 m, 15,5 m
	4. Per Fossbakk	16 m fall, 15 m, 15,5 m, 17,5 m
	5. Ola Finserås	14 m, 16 m fall, 15 m, 15 m fall.
	6. Gustav Kråkmo	13 m fall, 14 m, 15 m, 15 m fall.
	7. Ola B. Schei	15 m fall, 14 m fall, 15 m, 15 m fall.
	8. Trygve Børsting	14 m fall, 12 m, 13 m fall, 15 m fall.
Kl. II:	1. Jakob Bjørnerås	16 m, 14 m, 14 m, 16,5 m.
	2. Hartvig Skråstad	14 m, 13 m, 12 m, 16 m fall.

3. Johan O. Schei	13 m, 9 m, 11 m, 15 m fall.
4. Karl Solemsaune	11 m, 8 m, 10 m, 12 m fall.
5. Paul Schei	8 m, 9 m, 10 m, 13 m fall.
6. Johan Fossbakk	10 m fall, 12 m, 12 m, 14 m fall.
7. Jens Vårvik	10 m, 12 m fall, 12 m, 13 m fall.

Siste omgang var ekstraomgang, og Per Fossbakk fikk premie for lengste stående hopp, og det var en gavepremie.

Referat fra langrennet — start ved Asphaug hos baker Foss, 11 mann startet. 1. G. Kråkmo. 2. Joh. Grønflaten. 3. Ola Skråstad. 4. Ola Finserås. 5. Tr. Børsting. 6. Ola B. Schei. 7. Amund Grønflaten. 8. Gotlib Tørstad. 9. Hartvig Finserås. 0. Joh. Bliksåsand.

Løpet gikk fra Asphaug—Kleivan—Vatn-gårdsvatnet—Bellingsli—Finserås—Hafsås—Fosskleiva.

Jakob Bjørnerås, som vant hopprennet i gutteklassen, har ved å

delta år etter år stadig forbedret resultatene. Han har sammen med andre innen laget vært med å få hopprennet opp i det nivå det senere er nådd innen laget. Han var med siste vinter i laget jubileums-gubberenn 65 år gammel, sammen med Per Fossbakk, 69 år, og Hans Jonsli 66 år.

Våre 3 storgubber: Fra venstre: Jakob Bjørnerås, Per Fossbakk, Hans Jonsli.

Ski og bakker.

I Stadsbygd har det vært mange håndverkere som har laget gode ski. Ola Neraune laget de fleste skiene. Det fins enda ski oppbevart som han har laget før århundreskiftet. Det var gode løpeski med lange tupper og de var til og med krinet i kantene. Skiene hadde ei brei ele som smalnet svakt attover. Overflata var avrundet så nær som ved bindingene, og brettene var langbøyet. Senere laget Jon Bliksås mange par ski og som egnet seg bedre som hopp ski.

Smurningen var råtjære som ble brent inn i skiene. Senere ble det parafinvoks, Rekord og andre sorter. Bindingene var fra først av vidjer — senere spanskrør til Huitfeldt-bindingene kom.

Den mest kjente treningsbakke for flatbygda er vel Fossgarden. Det er mange gutter i Stadsbygd som har fått sitt første hopp i den bakken, og jubileumsrennet siste vinter ble også holdt der. I Åsbygda er det mange treningsbakker, og de som er mest kjent er Solemsreina og Bjørneråsbakken. I Leinsbakken har det også vært mye skihopping.

Premierennene ble nokså snart flytta fra Martabakken til Solemsreina, og fra 1915 til Bjørneråsbakken. I 1930 fikk laget statsbidrag for å opparbeide Hundalen, og premierennene har siden vært holdt der. Innen skikretsen har staværingene årlig deltatt med gode plasseringer i Finnsmyrbakken, Gomobakken, Overlandsbakken og i Vanvik, Ingdal og Lensvik. Staværingene har også gjort det bra i Gråkallen og Marikollen.

Løpere

I de første åra etter at laget ble stifta, var det Gustav Kråkmo som var lagetets beste langrennsløper. Men den aller beste langrennsløperen som laget har hatt, fikk vi først i 30-åra. Det var Bjarne Størseth. Han har en mengde premier fra ski- og friidrett. Han ble bl. a. nr. 10 i 30 km langrenn i Gråkallen i 1937 og nr. 5 i hovedlandsrennet på Byåsen i 1938. Men hans utvilsomt største trofe er hans enkeltmanns Fosenpokal som han i Modalen 1947 tok til odel og eie. I baneløp, skogsløp og terrengløp har han også gjort stor ære på laget.

Laget hadde også gode hoppere. Av de mest kjente fra de første år kan vi nevne Jakob Bjørnerås, Per Fossbakk, Marius Fossbakk, Johannes Bliksås, Kristoffer Solemsaune, Olbert og Benjamin Schei og mange flere. Vi må også nevne Ola Børsting og August Langmo fra Markabygda. Kristoffer Solemsaune var i lang tid den beste kombinertløper i Fosen. Han tok bl. a. 10. pr. komb. i Gråkallen i 1927.

Fra 1930 til krigen kom var ei god tid for laget med mange gode løpere. Vi kan nevne Andreas Blomli, Sigvald Schei, Per Schei, Johan Bellingsli, Jan Halvei, Georg Halvei, Johan O. Foss, Johan N. Foss, Oskar Hjelman, Erling Kråkmo og en del flere. Vi må også her nevne Sverre Børsting og Håkon Børsting fra Markabygda.

Andreas Blomli ble nr. 9 i Fjellseterrennet i 1934. Georg Halvei ble nr. 3 i Gråkallen i 1939 og nr. 2 i Marikollen i 1939. Johan O. Foss tok premie i gutterenn i Gråkallen i 1932 og Johan N. Foss i 1939.

Etter krigen har vi også hatt mange gode løpere. Av de som har gjort det best er Jakob Ersland, Gustav Finserås og Olav Finserås. Gustav Finserås hoppet 70,5 m i Marikollen i 1950. Olav Finserås har to førstepremier i Marikollen. Erling Sørloth har førstepremie fra det lille Gråkallrenn i 1955 og andre fine plasseringer i hopp. Han har også bakkerekorden i Hundalen med 55 m. Olav Kjøl har førstepremie i 1956 og andrepremie fra det lille Gråkallrenn i 1946. Jakob Foss har premier fra Gråkallen, Trønderrennet og fra eliteklassen i Marikollen. Elias Jonsli har premie fra Gråkallen og ble kretsmester i 1962.

Ivar Langmo er den av våre langrennsløpere som har nådd lengst. Han har premier fra norgesmesterskapet og tatt flere kretsmesterskap. Han har også deltatt i Holmenkollen.

Følgende har Norges Skiforbunds pokaler: Olav Kirkemyr i 1950, Ivar Langmo i 1959 og Elias Jonsli i 1962.

Laget har tatt 2 kretshoppokaler og 2 Fosen-pokaler i hopp til odel og eie. Kretshoppokalene ble tatt i 1947—51 og Fosen-pokalene i 1940 og 1948. Laget har også tatt en juniorpokal i hopp (Stadsbygd—Fjellørn). Av lagetets medlemmer har som nevnt Bjarne Størseth tatt enkeltmannspokal i langrenn og Olav Finserås enkeltmannspokal i hopp.

interessen for skimerket har vært god innen laget. De som har kommet lengst er: Sølvplaketten: Olav Kirkemyr og Torleif Solemsaune. Bronseplaketten: Arnold Øvergård, Erling Kråkmo, Øyvind Blomli, Johan E. Tung, Odd Singstad. Dessuten har en hel rekke tatt merket i gull. Nesten alle år har vårt lag tatt de fleste prøver innen kretsen.

I 1960 ble Vanvik Idrettslag og Stadsbygd Idrettslag enige om å gå i gang med et turrenn fra Vanvik til Stadsbygd. Dette rennet kalles Storhaugrennet. Det er ca. 30 km langt og arrangeres etter NSF's regler for turrenn. Rennet har hatt god deltakelse, og følgende har vært løpsvinnere: Ivar Langmo, Bjarne Espås og Eirik Størdal.

Denne sang ble dikta av Markus Gløtten til Stadsbygd Idrettslags 25-årsjubileum i 1937.

*Minner glir forbi
fra en svunnen tid.
Dengang selv vi kjentes ung.
Fem og tyve år —
— å, hvor fort det går —
siden «Kolbøtta» ble til.*

Refreng:

*Det morsomt var i bakken der ved Marta,
jeg minnes det som fra i går.
Det lignet just en kapplek a la Sparta,
en solskinnsdag med lengsel imot vår.
Mens månen over Mykul'n hang og smilte
og beljespelets toner klang.
Med stolthet bort fra Jakobs hus vi ilte
og nynnet på en dorisk seierssang.*

*Mange øyne blå
spent mot luften så,
ventet kanskje gutten sin.
Tro hvordan det går,
faller eller står,
monstro det er kjæresten min.*

Refreng:

*Samme pike nu
sitter kanskje fru
på en vakker, velstelt gård.
Øyets skjelmske garn
har nu bragt dem barn
som skal bli vårt idrettsfolk.*

Refreng:

*Det morsomt var i bakken der ved Marta,
jeg minnes det som fra i går.
Det lignet just en kapplek a la Sparta,
en solskinnsdag med lengsel imot vår.
Mens månen over Mykul'n hang og smilte
og beljespelets toner klang.
Med stolthet bort fra Jakobs hus vi ilte
og nynnet på en dorisk seierssang.*

Idrettsplasser og idrett

I 1927 ble laget omdøpt til Stadsbygd Idrettslag. Det var sist i 1920-åra mange som begynte med litt sommeridrett, og i 1931 ble det oppretta egen friidrettsavdeling. De første idrettsstevner ble holdt på Buan. Dessuten hadde laget flere treningsplasser. Den plass som var mest benytta var ved Belling og ble kalt Mykulen.

I 1935 begynte laget arbeidet på idrettsplassen. Det var kommunen som stilte til rådighet en del av sin eiendom Midtaune. Den ligger laglig til i sentrum av bygda. Fra herredstyremøte den 13. februar 1935 er referert slik:

Søknad fra Stadsbygd Idrettslag om kjøp av 7 dekar jord av kommunens eiendom Midtaune til idrettsplass. Saken har vært behandlet av en komite som foreslår: Da det her dreier seg om et såvidt stort areal som 7 dekar, kan komiteen ikke anbefale salg. Derimot vil den anbefale at idrettslaget får leiekontrakt på det nødvendige areal til idrettsplass for et tidsrom av 20 år.

Denne plassen er oppfylt av leire fra et jordras som gikk ved Kvidal for ca. 100 år siden. Terrenget var derfor litt småkupert, og det måtte mye planering til. Olav Ersland var da formann i idrettslaget og var den drivende kraft for å få gjort plassen i skikkelig stand.

Olav Ermland

23. april 1935 ble det holdt styremøte på idrettsplassen for å planlegge hva som skulle gjøres. Samme året ble laget bevilget av staten et krisebidrag på 500 kroner, med daglønn på kr. 1,50 til opparbeidelse av plassen. 6. mai begynte arbeidet med 7 mann. En del av plassen ble da planert og 100 meter løpebane gjort ferdig. I 1936 ble arbeidet fortsatt med grøfting, planering og gruskjøring, og plassen ble da fullstendig planert og hele løpebanen gjort ferdig. Senere er anlegget flere ganger utvidet og arbeidet delvis finansiert ved tippemidler.

— som skal bli vårt idrettsfolk

Laget har hatt flere gode idrettsmenn. Olav Ermland var den fremste de første åra. Han har hatt kretsrekord i stavsprang i en rekke år. I løp var det flere gode, av de mest kjente kan nevnes Johan Jensen Kilen, Bjarne Størseth, Nikolai og Sverre Børsting og de senere åra Ivar Langmo og Birger Brødreskift. Ellers var Ola Lein en svært god sprinter og lengdehopper. Dessuten har Morten Fenstad og Ola Rørvik hevda seg godt i 5- og 10-kamp. De beste i kule og diskos var Arnold Øvergård og Tolleif Paus.

I triangelkampen i Trondheim i 1930 hoppet Olav Ermland 3,37 i stav og fikk Blystadpokalen. Senere har han hoppet 3,44. Han ble nr. 3 i landsdelskampen i Østersund i 1937.

Det var først i en pokalkamp i Bjugn i 1932 at staværingene satte seg i respekt. Der seiret vi i 100 m og 400 m ved Johan Jensen Kilen, lengde ved Ragnar Sann og i stav ved Olav Ermland. Samme år ble Arnold Øvergård nr. 1 i kulestøt og nr. 3 i spyd på Trønderstevnet i Meråker. Samme år deltok også 9 mann i kretsmesterskap for junior i Melhus og ble nr. 3 i konkurransen om juniorpokalen etter Oppdal og Orkanger. Arnold Øvergård ble kretsmester i kule for junior og fikk 2. pr. i spyd.

I 1933 den 23. juli arrangerte Stadsbygd Idrettslag pokalkamp på

Buan. Det var 70 deltakere og omkring 1000 tilskuere, og interessen var stor. Kampen om poengene var også stor og pokalens skjebne ble først avgjort etter 3000 m. Staværingene tok 6 gullmedaljer og 2 bronsemedaljer. Følgende lag deltok: Yrjar, Stadsbygd, Fremad, Rissa og Stjørna. Arnold Øvergård bl enr. 1 i kule, diskos og spyd. Ragnar Sann nr. 1 i lengde på 6,17 og Johan Jensen Kilen nr. 3 på 100 m og Olav Ermland ble nr. 1 i stav.

Dette året vant Nikolai Børsting 400 m på et kretsstevne i Melhus. Bjarne Størseth ble nr. 4 i Ranheim rundt og nr. 3 i Oppstrinda-løpet som beste junior fra Sør-Trøndelag. Han har deltatt i en mengde terreng- og skogsløp i Trøndelag og gjort det bra, og et av hans beste løp var da han vant Wing-løpet i 1937.

Morten Fenstad har også i mange år deltatt og ble kretsmester i stav for junior på et stevne i Orkdal i 1937, og i Leinstrand i 1938 ble han kretsmester både i stav og høyde. Samtidig ble Tolleif Paus kretsmester i spyd og kule for junior. Han deltok i 1939 i pokalkampen Møre—Sør-Trøndelag og ble nr. 2 både i høyde og kule.

Etter krigen har vi også hatt flere gode idrettsmenn. Ivar Langmo er en meget god langdistanseløper og har deltatt mye i terreng- og skogsløp. Birger Brødreskift har gjort det bra i baneløp og har klubbrekord på 800 m. Av andre kan vi nevne Andreas A. Brødreskift, Oddmund Raudberget, Bjørn Selbekk

og John Transgæter som tok 10-årspokalen i Wings skogsløp i 1962.

Laget har i årenes løp hatt mange som har avlagt prøver for idrettsmerket. Flest prøver er avlagt av Arnold Øvergård. Han har idrettsmerkestatuetten, og har i jubileumsåret avlagt prøven for kruset. Gullmerket har følgende tatt: Johan Hårsaker, Jacob Lund, Kristine J. Rein, Bjarne Størseth, Morten P. Askim, Olav Kirkemyr, Øyvind Blomli, Odd Singstad og Johan E. Tung.

Laget har fått pokal og fire diplomer for beste lagresultat for avlagte prøver.

Bjarne Størseth

Fotball

I 1937 ble det oppretta egen fotballavdeling med Per Grønning som formann. Men fotballen hadde rullet i Stadsbygd lenge før den tid. Det var sparka mye fotball i Myhrshagen og på Buan. Laget spilte i 3. divisjon helt til 1945, da laget rykka opp i 2. divisjon, som er den nåværende 1. divisjon.

Til å begynne med var det laget i Ingdal vi hadde som motspiller. Der hadde de kommet i gang med fotball lenge før oss. Det ble mange turer over til Ingdal og Lensvik de første åra med mye tap. Senere ble det mange båt- og bilturer ut gjennom Fosen til Rissa, Stjørna og Ørlandet med vekslende resultat.

I 1938 vant vi vår første kamp i kretsen. Det var over Lensvik. Men det var først etter krigen at laget kom for fullt. I 1955 spilte laget uavgjort 3—3 i finalen i Fosen-cupen mot Opphaug. Til tross for ekstraomganger ble kampen uavgjort. Etter 1. ordinære omgang ledet Stadsbygd med 2—1. Opphaug tok igjen og fikk ledelee 3—2. Men 5 minutter før slutt klarte Stadsbygd å utlikne.

I 1959 ble laget kretsmester i 1. divisjon for Fosen. Laget hadde da disse spillere: Jakob Foss, Torger Jensen Kristoffer Askim, Torger Schei, Johan E. Tung, Arne Askim, Åsmund Vårheim, Asbjørn Lein, Kristoffer Myhr, Erling Sørloth, Vemund Vemundstad.

Stadsbygd Idrettslag har alltid hatt et godt guttelag. Etter krigen har de i flere år vært kretsmester. Ett av disse årene vant de alle sine 8 kamper og hadde et målforhold på 81—4, som er en sjelden god prestasjon. De som var med i guttelaget dette året var: Jakob Over-skott, Torger Jensen, Nils Foss, Kristoffer Askim, Odd Finserås, Vemund Vemundstad, Bjørn Selbekk, Per Johan Fikkan, Erling Sørloth, Åsmund Vårheim og Kristoffer Myhr.

Laget vant dette året også 2 privatkamper mot Ranheim og Falken.

Av de som lengst har vært med i fotballaget i Stadsbygd kan nevnes: Per Grønning, Martin Tung, Morten Askim, Jacob Schei, Johan Valså, Johan Tung, Einar Askim, Arne Askim, Magnar Sand, Nikolai Langmo, Johan Vårheim, Torgeir Schei, Arne Sandvoll og Jacob Foss.

I 1946 ble det oppretta eget håndballag. Men det er bare periodevis det har vært noe futt over denne idrettsgren. Like etter frigjøringa var det aktivitet, og jentene gikk seierrik ut av mangan dyst. Men vi får håpe at denne damesporten, hvor det står kvinner bak, kommer sterkere igjen.

Turnavdelingen

Turnavdelingen kom i gang i 1933. I 1932 hadde Selsbakk Turnavdeling en oppvisning på skoleplassen ved Askjem. Det var denne oppvisning som gjorde at staværingene fikk stor interesse for turn. Staværingene beundret disse karene som kunne foreta slike akrobat-øvelser. Og forundringen ble enda større da oppvisningen var ferdig og dr. Johan Hårsaker kastet av seg jakken og gjorde de samme øvelser i skranken. Han gjorde oppmerksom på at dette kunne mange staværingar gjøre etter dersom de fikk høve til å trene.

Det ble ganske snart kalt sammen til møte i idrettslaget for å stifte turnavdeling. Avdelingen var meget aktiv helt til krigen kom. Dessverre er denne avdeling ikke tatt opp igjen etter krigen. Leder for avdelingen var Arnold Øvergård. Det var øvelse en gang hver uke i ungdomshuset. Til å begynne med hadde vi dårlig med apparater. Men det ble da også bedre etterhvert. Pastor Olav Håje, som da var i Stadsbygd, var også med. Han bodde en tid alene i prestegården, og vi hadde da en del treningskvelder i en av stuene der.

I 1937 hadde avdelingen oppvisning på et stort speiderstevne i prestegården, og oppvisningen vakte stor begeistring hos tilskuerne. De som da var med var: Arnold Øvergård, Olav Ersland, Sigvald Schei, Jakob Vangen, Johan O. Foss, Per Foss, Petter Foss, Bjarne Størseth, Andreas Blomli, Petter Hårsaker, Kolbjørn Sann, Jakob Lund. — Den øvelsen som gjorde størst inntrykk på tilskuerne ved dette stevne, var pyramideøvelsen med Pastor Håje på toppen, som foldet ut to norske flagg. Ellers var det Andreas Blomli som brukte å stå på hendene på pyramiden.

Svømming

Interessen for svømming og bading ble for alvor vakt i begynnelsen av 1930-åra. Den 12. juli 1936 arrangerte Stadsbygd Idrettslag

«Svømmingens dag» ved Myhrsjøen. Det var svømmeforedrag og demonstrasjon i livredning ved Arnold Øvergård og Ragnar Sann. 5 damer og 42 herrer klarte fordringene til svømmeknappen. Det var denne dagen ideelt vær og 400—500 tilskuere. Dagen ble en flott propaganda for svømmeidretten. Aldri tidligere har det vært så mye folk ved Myhrsjøen og sjelden har sjøen vært så varm. Det hele minnet om et badested i syden.

Senere år er det mange i Stadsbygd som har tatt svømmeknappen. Men værforholdene i de siste åra har ikke vært innbydende for svømmeopplæring — til tross for at kretsen har en meget aktiv instruktør.

Men når svømmehallen ved den 9-årige skole blir ferdig, vil vi håpe at alle skolebarna lærer å svømme.

Skøyter

Det ble oppretta egen skøytegruppe i 1957. Det var Vatngårdsvatnet og Bjørgtjernet som tidligere var skøytebanene i Stadsbygd. På disse vatnene har det vært mye skøytesport, og det er heller ikke lenge siden en så eldre karer med heimelaga skøyter som gjorde god fart på isen.

Men det ble ikke før idrettsplassen ble påsprøytet vatn om vinteren at det ble systematisk trening. Nå har de fleste skolebarn i Stadsbygd skøyter, og om kveldene når flomlyset er satt på, er det et yrende liv der.

Vi har også gutter som har gjort seg kjent i vide kretser. Vi kan nevne Johan Fenstad og Olav Kjøl. Sjøl om disse to senere har vært tilsluttet en annen klubb, så er det på vatnene og idrettsplassen i Stadsbygd at interessen for skøytesporten er vakt. Disse karene har i flere sesonger vært de dominerende i Trøndelag i juniorklassen.

Vi har også flere som har gjort seg bemerket i konkurranser på skøytestevner i Trøndelag. Blant de mange som er å se på skøytebanen om vinterkveldene er det flere som har ganske god løpeteknikk. Av de helt unge som i konkurranser har gjort det bra er Torleif Kjønnås, Trond Selbekk, Odd Finserås, og blant jentene Åshild Askim.

Klubbrekorder i friidrett

60 m:	Ola A. Lein	7,4	satt i 1941
100 m:	Johan Jensen Kilen	11,6	» 1933
200 m:	Bjørn Selbekk	23,9	» 1961
400 m:	Bjørn Selbekk	52,9	» 1961
800 m:	Birger Brødreskift	1,59,7	» 1947
1 500 m:	Ivar Langmo	4,19	» 1958
3 000 m:	Ivar Langmo	9,07,0	» 1958
5 000 m:	Ivar Langmo	15,52	» 1958
10 000 m:	Ivar Langmo	33,37	» 1958
Høyde:	Tolleif Paus	1,78	satt i 1938
Lengde:	Ola A. Lein	6,44	» 1939
Tresteg:	Ola Rørvik	12,27	» 1937
Stav:	Olav Ersland	3,44	» 1934
Kule:	Tolleif Paus	12,86	» 1938
Diskos:	Tolleif Paus	35,48	» 1934
Spyd:	Nils Høvik	47,29	» 1937
Slegge:	Olav Ersland	26,38	» 1937
Stille lengde:	Ola P. Lein	3,10	» 1961
Stille høyde:	Jan Trang	1,37	» 1962

Lagsformenn

Skilaget Kolbøtta:

1912	Knut Hårsaker	1919	Per Fossbakk
1913	Per Fossbakk	1920	Ola B. Schei
1914	Gustav Kråkmo	1921	Ola B. Schei
1915	Gustav Kråkmo	1922	Ola B. Schei
1916	John Bjørnerås	1923	Ola B. Schei
1917	Per Fossbakk	1925	Kristian Ersland
1918	Ola Askheim	1926	Per Fossbakk

Stadsbygd Idrettslag:

1927	Anders Pukstad	1929	Olav Ersland
1928	Olav Ersland	1930	Lars Foss

1931	Lars Foss	1949	Ola A. Lein
1932	Olav Ermland	1950	Erling Kråkmo
1933	Johan Jensen Kilen	1951	Erling Kråkmo
1934	Olav Ermland	1952	Olav Kirkemyr
1935	Arnold Øvergård	1953	Olav Kirkemyr
1936	Olav Ermland	1954	Olav Kirkemyr
1937	Arnold Øvergård	1955	Olav Kirkemyr.
1938	Martin Skråstad	1956	Olav Kirkemyr
1939	Martin Skråstad	1957	Olav Kirkemyr
1940	Kristoffer Bjørnerås	1958	Jakob Foss
1945	Johan Jensen Kilen	1959	Jakob Foss
1946	Johan Reitan	1960	Jakob Foss
1947	Torger Grønflaten	1961	Jakob Foss
1948	Ola A. Lein	1962	Jakob Foss

Styret i jubileumsåret:

Fremste rekke fra venstre: Arnold Øvergård, sekretær. Jakob Foss, formann. Johan E. Tung, styremedlem. — Midtre rekke fra venstre: Olav Lein, skøyter. Olav Kirkemyr, friidrett. Johan J. Tung, handball. Arne Kråkmo, ski. — Bakre rekke fra venstre: Edevard Askim, kasserer. Asmund Vårheim, fotball. Erling Kråkmo, nestformann.

Stadsbygd Handelssamlag

Forretningen hvor du får kjøpt dine:

Sportsartikler
Jernvarer
Kolonial
Manufaktur
Utstyrsvare
Byggeartikler
Bensin og oljer
Maskiner

Vi omsetter også våre kunders produkter.

SØK KONTAKT MED OSS

Hammer Filial

Rørvik Filial

